

Sfințenia iubirii omenești

Fondatorul Opus Dei a propovăduit în lume dragostea pentru familie. În vremuri în care sfințenia părea mai degrabă un lucru rezervat persoanelor consacrate și preoților, Dumnezeu s-a servit de el pentru a face multe cupluri căsătorite să vadă că viața conjugală este o adevărată cale a sfințeniei pe pământ.

21.08.2013

Fondatorul Opus Dei a propovăduit în lume dragostea pentru familie. În vremuri în care sfințenia părea mai degrabă un lucru rezervat persoanelor consacrate și preoților, Dumnezeu s-a servit de el pentru a face multe cupluri căsătorite să vadă că viața conjugală este o adevărată cale a sfințeniei pe pământ.

Juan Caldés Lizana l-a cunoscut în câteva zile de exerciții spirituale. Era în septembrie 1948. "S-a deschis în fața mea - a scris în *Mundo Cristiano* (*Lumea Creștină*), în septembrie 1975 - o lume uimitoare când am privit căsătoria ("mare sacrament") ca pe o chemare autentică, o nouă cale divină pe Pământ". Era o panoramă inedită: toți chemați la aceeași sfințenie, plenitudine a vieții creștine; familia, un **cămin luminos și vesel**, prilej propice pentru a **transforma proza cotidiană în endecasilab, vers eroic. Părintii,**

semănători de pace și bucurie iar copiii, *gaudium meum et corona mea* "bucuria mea și coroana mea".

Aceasta din urmă a fost fraza pe care Fondatorul Opus Dei a ștanțat-o pe spatele unei fotografii cu cei zece copii ai lui Juan Caldés, care a văzut în acele idei din 1948 o profundă inovație a rolului laicilor în Biserică.

Și mai inovatoare trebuie să fi părut cuvintele lui în anii 1930, când vorbea despre **vocația**

matrimonială și prezenta căsătoria ca un făgaș spre sfințenie. Subliniază acest aspect doctorul Jiménez Vargas, care a asistat la prelegerile și meditațiile Fondatorului Opus Dei și a înțeles că prelegerile sale despre virtutea purității erau extrem de originale, noi: astăzi sună familiar - spune el -, după atâtea ediții din *Drum*, dar "este important să ne transpunem în 1933, cu modurile de a gândi ale copiilor pioși de atunci și cu modalități care erau curențe de a

propovădui castitatea, care mai mult ca orice duceau la o viziune deformată, aproape freudiană asupra acestei chestiuni. Pe atunci, el vorbea despre puritate - mai mult decât despre castitate - cu această viziune pozitivă și optimistă care astăzi este atât de cunoscută". Și mai surprinzător a apărut modul în care aborda problema căsătoriei, sintetizat apoi în trei puncte din Drum (26, 27 și 28). Profesorul Jiménez Vargas precizează că "spunând că mariajul este pentru toată lumea - pe atunci nu erau publicate *Drum*, nici *Considerații spirituale* - putem fi siguri că i-a entuziasmat atât pe cei care credeau că au vocație de oameni obișnuiți, cât și pe cei care credeau că vocația lor era alta. Nimeni nu și-a făcut vreodată vreo idee greșită și nimeni nu s-a simțit deranjat de acest comentariu care, în plus, avea farmec atunci când era auzit direct".

Acest mod de a prezenta virtutea creștină a purității îndemna la luptă, pentru că rămânea mereu foarte clar sensul său pozitiv, amabil, afirmativ, propriu unei inimi îndrăgostite.

Astfel a definit-o Fondatorul Opus Dei într-o predică rostită de Crăciun, în 1970: **Castitatea - nu simpla abținere, ci afirmarea hotărâtă a unei voințe îndrăgostite - este virtutea care menține tinerețea dragostei în oricare etapă a vieții.**

Mons. Escrivá de Balaguer pregătise demult calea pe care nenumărați oameni ai Lucrării aveau să lupte cu hotărâre pentru a fi sfinți în vocația lor matrimonială. Calea juridică va întârzia ani în a se deschide. Dar Fondatorul Opus Dei spera, cu încredere în dragostea lui Dumnezeu; între timp, forma sufletele pentru ca, la momentul oportun, să poată primi explicit chemarea divină.

Așa a făcut, de exemplu, cu Antonio Ivars Moreno, care încă din 1940, în Valencia, participa la activitățile apostolice pe care membrii Opus Dei le desfășurau într-o casă de pe strada Samaniego, la numărul 16, transformată curând în Cămin Studențesc: "Pedro Casciaro era director. Cu el a colaborat vechiul meu prieten don Amadeo de Fuenmayor. Ei m-au chemat într-o zi, ca să-mi vorbească. Pedro mi-a spus, succint, că în Lucrare erau persoane care se încredințaseră pe deplin lui Dumnezeu. Dar a adăugat că Părintele a spus că eu aveam **vocația căsătoriei** și să nu mă neliniștesc. Am avut șansa ca, în acele zile, să fie în mijlocul nostru și am avut ocazia să îi povestesc ce mi-au spus Pedro și Amadeo. Mi-a confirmat chiar el, adăugând că, atunci când mă voi căsători, va veni să mă cunune".

Citat de Salvador Bernal, Însemnări
despre viața Fondatorului Opus
Dei, pag. 54-56.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
sfintenia-iubirii-omenesti/](https://opusdei.org/ro-ro/article/sfintenia-iubirii-omenesti/) (09.03.2026)